

men den maa paa en eller anden Maade kunne gennemføres lettere end denne Fakturabeskatning.

Jeg skal i det hele taget ikke komme ind paa Sætserne og heller ikke i det store og hele paa Paragrafferne, det har det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen med megen Saglighed gjort, baade ved første og anden Behandling. Men naar jeg skal motivere vor Stilling her i Dag, som absolut maa blive, at vi stemmer imod dette Lovforslag, kan jeg ikke undlade at nævne et Par af de Paragraffer, som ganske særlig for den almindelige Betragtning falder i Øjnene. Der er saaledes § 12. Jeg kan ikke gaa med til at lægge en saadan Afgift paa Dyrkning af Tobak her i Danmark, at det praktisk talt vil sige det samme som Forbud mod at dyrke Tobak. Det er maaske ikke af nogen stor Betydning, rent nationaløkonomisk set, men der er dog en Del Mennesker, der har ikke ubetydelige Arealer tilplantet med Tobak, og de vil sikkert blive nødt til at opgave denne Tobaksdyrkning.

Der er ligeledes § 26. Jeg finder, det er ganske meningsløst, at man byder Erhvervets Udøvere, at de, efter hvert Kvartal at have afgivet Rapport til Tobaksbeskatningen, ved Aarets Slutning skal aflevere et fuldkommen statistisk Materiale over deres Omsætning *hele Aaret* igennem. Det er et saa uhyre Stykke Arbejde at paalægge et Erhverv, at jeg ikke synes, der er nogen Mening i at gøre det. Vil Administrationen have en Statistik, har den disse fire Kvartalsindberetninger at konstruere sin Statistik over, og jeg finder det, som sagt, ganske urimeligt at bebyrde et Erhverv med et saadant Ekstraarbejde. I det hele taget mener jeg ikke, det er tilstrækkeligt for den højtærede Finansminister at sige: En Skattelov som denne vil ikke koste Staten noget synderligt at administrere, fordi Erhvervene maa bære hele Byrden derved — naar det er givet, at det koster Borgerne her i Landet overordentlig meget at administrere den paa den Maade, som her er bragt i Forslag.

Endelig er der § 40, som tager Sigte paa Efterbeskatningen. Jeg vil haabe, at det høje Landsting vil gribe ind og skære den ud af Loven, for hvor vil vi komme hen, naar vi giver os til at skrive Skattelove med tilbagevirkende Kraft $\frac{1}{4}$ Aar tilbage?

Det er dog ganske urimeligt, og jeg mener ogsaa, det er noget, der aldrig har været tænkt paa indenfor dansk Lovgivning. Vi har set, hvorledes man ved de midlertidige Skattelove, der blev forelagt af den foregaaende Regering — og det samme har vi set med Hensyn til den højtærede Finansministers Forslag om Luksustold-sætserne —, fik Sætserne fikseret og ført ud i Livet øjeblikkelig. Noget lignende burde have været gjort her for Tobaksvarernes Vedkommende; der burde straks have været fikseret nogle Sætser, saaledes at de paagældende indenfor Erhvervet vidste, hvor stor en Byrde der vilde blive lagt paa de forskellige Kvaliteter og Mærker, de handlede med. Alene denne Efterbeskatningsparagraf gør, at i hvert Fald jeg personlig ubetinget maa stemme imod Lovforslaget, og jeg vil, som sagt, meget haabe, at det høje Landsting maa føle sig foranlediget til at skære den helt ud af Loven.

Jeg finder i det hele taget, at det er uforsvarligt at bebyrde et Erhverv med et saa kolossalt Kontrolapparat for at redde et Princip. Hvorfor kan man ikke tage Afgiften i første Led som en Toldafgift? Jeg forstaar meget vel, at den høje Regering ikke ynder noget saadant, men vi skal have Pengene, og Forbrugerne kan det være uendelig ligegyldigt, om denne Afgift betales som Told, eller den erlægges som en Afgift paa Arbejdet, som det her i Virkeligheden bliver. Det er jo en Beskatning af Arbejdet. Tobakken vil man ikke beskatte yderligere ved Toldpaalæg, den skal have Lov at komme ind i Landet, men lige saa snart den forlader Toldboden, følger man den Skridt for Skridt ved et meget kostbart og kompliceret Apparat, men derved beskatter man i Virkeligheden kun det Arbejde, der senere anvendes paa Forarbejdelse af Tobakken. Jeg kan ikke faa Øje paa, hvad godt der skal ligge heri udover det, at man redder et Princip; men det er for Borgerskabet en kostbar Maade, man redder dette Princip paa. Jeg kan ikke se, at det vil koste Toldvæsenet mere i Administration, om de opkrævede 5 Kr. i Stedet for 2 Kr. pr. kg for Tobakken; det er maaske slet ikke de Tal, vi skal bruge, det er maaske 10 eller 15 Kr., men det er ligegyldigt, for Administrationsapparatet vil blive det samme. Saa har vi Tobakken i Landet og kan bruge den, som